

ТЕЛЕ

№ 52 (1398)
29 грудня 2022

ЭКСПРЕСС

Інформаційно-рекламний щотижневик ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

З новим,
2023
роком!

З повагою
ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

ВІД РЕДАКЦІЇ

Ми стоїмо на порозі нового, 2023 року. І обертаючись назад, розуміємо, що жоден рік ще не був таким складним і одночасно таким сильним, як той, що минає. Ми бачили те, чого не бачив світ, - бажання сусідньої держави перетворити нас на попіл, знищити все та всіх - від культурної спадщини до новонароджених дітей, вкрасти все - від пралки до свободи. Ми пройшли шлях від країни, не готової до Перемоги в лютому, до твердої впевненості в ній зараз. І риси цієї Перемоги ми побачили кризь жажіття Бучі, облогу Маріуполя, окупацію Херсона, розтрощену Чернігівщину та Сумщину, бої за Бахмут, тумани та дощі, спеку та холод, героїзм військових, спротив на окупованих територіях та завзяття волонтерів, жах, сльози та лють.

Підбиваючи підсумки цього страшно-го для нашої країни року, я можу тільки низько вклонитися та широко подякувати **воїнам Збройних сил України, бійцям ТРО, партизанам**, які на межі своїх сил стримали мордовську навалу, чинили опір і продовжують дарувати нам найдорожче, що є у світі, - життя. І навіть де-

що важливіше за нього - свободу. Свободу цього та наступних поколінь, щоб ми могли самостійно вирішувати, якою мовою говорити, які книжки читати і фільми дивитися, яким богам молитися і яких героїв ушановувати.

Західним партнерам, які надають зброю і прихищають тисячі біженців.

Волонтерам, які на своїх плечах вивезли тонни військової та гуманітарної допомоги.

Енергетикам, які довели, що незважаючи на кількість ракетних ударів по енергосистемі країни, в Україні буде світло, адже Україна і є світло. Світло для всього світу, бо саме наша країна вперше за багато років продемонструвала всім, що навіть так званій другій армії світу можна протистояти гідно.

Працівникам Укрзалізниці, які працювали без сну й відпочинку на евакуаційних потягах, підтримуючи вщент переляканих жінок та дітей. А потім везли, везли й везли все, що надавали західні партнери, - від зброї до продуктів харчування.

Працівникам ДСНС, життя яких ніколи не вирізнялося буденністю, робочі години не крутились навколо годинникової стрілки в офісі й кожен день ще до початку повномасштабної війни був сповнений небезпек та тяжких життєвих викликів. А сьогодні це ще щоденні обстріли та руй-

нації, розмінування та знешкодження нерозірваних снарядів на деокупованих територіях.

Медикам та парамедикам, що стоять на захисті порятунку людей 24/7, продовжують працювати в надскладних умовах та вражати своєю стійкістю. Працюють на лінії фронту, рятують життя тим, хто опинився під постійними обстрілами і в зоні активних бойових дій.

Зоозахисникам, що попри смертельну небезпеку вивозили з-під обстрілів голондних, нажаханих тварин, а потім їхали в деокуповані райони, щоб лікувати та годувати братів наших менших.

Військовим журналістам та фотографам, завдячуючи яким ми маємо свідчення геноциду нашого народу і надаємо їх усьому світу.

Усім українцям, які попри труднощі працювали в будь-який час та за будь-яких умов, утримуючи тил, наповнюючи державний бюджет, і своїми донатами підтримували обороноздатність країни.

А на порозі нового, 2023 року, крім найзаповітнішої мрії - Перемоги, я бажаю вам зберегти людяність один до одного, ментальне здоров'я та сили. Адже після Перемоги заради тих, хто не повернувся, заради мертвих, живих і ще не народжених, заради самих себе з крові та попелу, зі сліз та заліза, з наших мрій та сподівань, з болю та щастя нам треба буде відбудувати нашу - найкращу у світі країну.

Щодо моєї особистої мрії, то вона в мене саме така, як у Юрія Гудименка, адже краще за нього не скажеш: «На параді на честь нашої Перемоги, коли пройдуть усі колони, після всіх видів і родів сил, почути: «А зараз - ті, хто віддав усе заради цього дня. І щоб в абсолютній тиші на порожньому Хрещатику почали роздаватися звуки маршевих кроків. Без музики, без зайвих слів. Тільки звуки ударів взуття об асфальт через колонки. Крок. Крок. Крок. Крок». Аби пам'ятали і сьогодні, і завтра, і завжди. І цей день прийде, я в це вірю і вам цього широко бажаю.

Дякую, що навіть у такий важкий рік ви були з нами. Ваш «Телеекспрес».

Ольга ТАРАНТИНА

Учні профільного класу Ferrhexro традиційно цікаво захистили свої проекти. Команда авторок найцікавішої презентації може похвалитися потужними повербанками, якими представники компанії потішили переможниць.

Актова зала СЗОШ № 5 наповнена гучними голосами підлітків, вони саме готуються виходити по черзі на сцену й помітно нервують. Кілька школярів у спецодязі повторюють свої ролі, високий спокійний чоловік поряд тихо і впевнено промовляє: «Головне - не поспішайте. І щоб не тараторили!» Це вчитель географії Богдан Портяний дає своїм підопічним останні настанови перед виступом.

Підготувалися як слід

У рамках міського профорієнтаційного проекту «Старт у професійне майбутнє» учні 11-А класу Ferrhexro плідно співпрацювали з представниками компанії, щоб набутися якомога більше знань про виробничі процеси на комбінатах. Потому ж презентували свої напрацювання, щедро здобривши їх влучним гумором, дитячою безпосередністю та щирою цікавістю до досягнень компанії.

Цього року презентації учнів стосувалися інновацій у виробництві: проекти висвітлювали теми сонячних панелей, використання лушпиння соняшнику, замкненого циклу використання води у виробництві, використання технології флотажі і виробництва DR-окатків.

- Теми актуальні для сьогоденної молоді, яка стоїть на порозі вибору майбутніх професій та галузей, де можна якнайкраще розкрити себе, - наголосила провідна фахівчиня з корпоративних програм департаменту оцінки й розвитку персоналу Олена Васильченко.

Дівчата рулять

Кожна з команд показала цікаву презентацію: хтось заглибився в наукові підходи, комусь вдалося до найдрібніших деталей розкласти той чи інший виробничий процес. Неупереджене журі із числа працівників компанії та відділу освіти на чолі з начальником департаменту оцінки й розвитку персоналу В'ячеславом Татарчуком оцінювало відповідність на пряму, мету дослідження, наявність мультимедійної презентації, якість, змістовність, використання різноманітних форм і засобів представлення матеріалу, виконавську майстерність, вміння утримувати увагу глядача, естетичність і загальне враження від виступу.

Найбільше високих оцінок та цілий шквал оплесків зібрала дівоча команда під керівництвом Богдана Портяного та

Марини Богданової-Портяної, що досліджувала виробництво DR-окатків - продукції преміумкості. За легендою, завзяті працівниці машиністка насосних установок та її права рука Сергіївна та Дмитрівна ознайомили з виробничим процесом суперокатків журналісток із компанії ВВС, які спеціально прибули до Горішніх Плавнів дізнатися все про цю продукцію Полтавського ГЗК.

Учасниці переможної команди зізналися, що свій виступ підготували всього за тиждень. Допомогло те, що вони в темі - їхні батьки й дідуся давно працюють на ПГЗК, тож дівчата з дитинства в курсі про всі нюанси такої непростой роботи.

- Спецівку для виступу теж узяли в родичів, - гордо демонструє свій артистичний костюм Яна Ковгунова. - Чи буду працювати на комбінаті, життя покаже, принаймні я до цього готова. Єдине, що знаю точно, - що залишусь в Україні.

Настя Дудник додає, що виробництво - не така вже й складна тема; якщо доб-

ре розібратися в усьому, то можна достойно виступити.

Актуальні подарунки

Переможниці захисту отримали потужні повербанки від компанії, чому щиро порадили - нині такі подарунки на вагу золота! А от члени журі не приховували, що отримали задоволення від спілкування із цікавою молоддю, відкритою до нових знань і готовою в майбутньому стати частиною родини Ferrhexro.

- Усі команди добре підготувалися й справді багато знають про виробництво. Бажаю учням профільних класів зробити свідомий вибір майбутньої професії, щоб реалізувати свій професійний і творчий потенціал, - наголосив голова журі В'ячеслав Татарчук.

Наталка ВЕРЕМЧУК

Газета «Телеекспрес»

Засновник - ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

Відповідальна за випуск - редакторка О. О. Тарантіна

№ 52 дата виходу 29.12.2022 Наклад 1050 Замовлення № 298

Ціна за домовленістю.

Адреса редакції газети «Телеекспрес»:

39800, Полтавська область м. Горішні Плавні, проспект Героїв Дніпра, 44

Тел. (05348) 44508, 44500 E-mail: teleexpress@trkgok.pl.ua

Друк виконано ТОВ «Комплекс»

м. Дніпро, вул. Автотранспортна, 23

Реєстраційне свідоцтво ПЛ-738 от 20.02.2006 р.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.

Автор несе повну відповідальність за достовірність інформації,

точність наведених фактів. У телепрограми можливі зміни.

Використання матеріалів тільки з дозволу редакції.

Відповідальність за зміст рекламних оголошень несе рекламодавець.

ІЗ СЕСІЙНОЇ ЗАЛИ

Остання цього року сесія Горішньоплавнівської міської ради була багатою на важливі питання, вирішення яких позитивно вплине на життєдіяльність усієї громади. Продовжуємо знайомити з ними наших читачів.

Укриття бути

Депутати надали згоду на виконання робіт із будівництва укриття на території ЗОШ № 3.

- Для створення безпечних умов перебування у закладі учасників освітнього процесу на території школи збудують найпростіше укриття, - зазначила начальниця відділу освіти Лілія Щербина.

- Нині ЗОШ № 3 - єдина в місті школа, яка не має підвального приміщення, тож під час повітряної тривоги учні закладу мають прямувати до укриття ЗОШ № 2.

Нині основною умовою очного навчання в школі є наявність найпростішого укриття, де можна перебувати на випадок повітряної тривоги. Збудувати укриття на території ЗОШ № 3 планують між першим та другим корпусами. Міський голова Дмитро Биков погодився, що це важливо, додавши, що поруч із будівлею школи розташований і басейн ДЮСШ № 1 «Нептун» - спортсменам теж потрібно десь укриватися в разі ймовірної небезпеки.

Торгувати за правилами

Депутати ухвалили правила торгівлі на ринках на території Горішньоплавнівської громади, що визначають загальні вимо-

ги до організації роботи ринків усіх форм власності з оптового та роздрібного продажу. Зокрема, визначено, що адміністрація ринку зобов'язана утримувати територію ринку відповідно до сані-

тарних вимог; забезпечувати проведення профілактичних та поточних дезінфекційних заходів та постійне вивезення відходів і сміття; забезпечувати безпечний та безперешкодний рух людей та транспортних засобів, а також охорону ринку та громадського порядку; дбати про розвиток матеріально-технічної бази ринку.

Традиційно забороняється продавати вогнепальну, газову, пневматичну, холодну зброю, бойові припаси та спеціальні засоби самооборони; готове армійське спорядження, а також тканини, які використовуються для його виробництва, інші товари військового асортименту, формене обмундирування; наркотичні засоби; пальне для транспортних засобів, гас, мазут; балони зі скрапленим газом; вироби піротехнічні побутові та вибухові засоби; порнографічні видання.

За словами директорки департаменту економічного розвитку та ресурсів Ольги Овчиннікової, останнього разу правила ухвалювалися ще 2011 року, й відтоді дещо змінилося чинне законодавство в

галузі торгівлі. Згідно з наказом Міністерства розвитку економіки та сільського господарств, а 2021 року були затверджені нові правила торгівлі на ринках, на основі яких і ухвалювали рішення депутати Горішньоплавнівської міської ради.

- Зміни незначні, - пояснює Ольга Овчиннікова. - Дещо спрощене формулювання певних пунктів та додано визна-

чення нових термінів, загалом же правила залишаються без змін.

Канікули закінчилися

У зв'язку зі складною економічною ситуацією депутати скасували податкові канікули для підприємців, оголошені в березні поточного року. Тоді суб'єкти I та II груп господарювання були звільнені від сплати єдиного податку, а всі підприємці - від сплати податку на нерухомість та оренди за користування комунальним майном.

Питання викликало бурхливі обговорення. Одним із депутатів було наголошено, що беззастережне скасування орендної плати за користування комунальним майном було правильним та своєчасним:

- Ситуація в країні залишається напруженою. Ускладнюють роботу і постійні відключення електропостачання, що призводить до нестабільної роботи під-

приємств. Якщо немає змоги продовжити скасування цього податку, то було б добре розглянути його сплату в певних відсотках або взагалі відтермінувати це рішення до закінчення опалювального сезону.

На це міський голова Дмитро Биков зауважив, що добре розуміє стурбованість підприємців і складність умов, у яких нині працює бізнес у Горішніх Плавнях. Проте нагадав, що впродовж трьох місяців не має змоги працювати на повну потужність бюджетоутворююче підприємство міста - Полтавський ГЗК й інші комбінати Ferrexpo.

- Тобто рівень наповнення дохідної частини дуже низький, і ми в бюджеті на 2023 рік спостерігаємо не надто оптимістичну картину, - додав очільник міста. - І це тільки початок. Прошу усвідомити, що скасування березневого рішення робиться не для того, щоб ускладнити роботу підприємців. Ми маємо певні зобов'язання перед працівниками бюджетної сфери міста: освітніх закладів, закладів медицини та соціального спрямування. Ми не знаємо, як буде й чи буде працювати Ferrexpo, яка значною мірою наповнює наш бюджет. Ми не розуміємо рівень освітньої субвенції: державний бюджет уже прийнято, а за якою формулою та на якому рівні буде надаватися освітня субвенція з держави, ще не вирішено. Додам, що від показників, прийнятих на 2022 р., ми недоотримали майже 12 млн грн, передбачених державним бюджетом, на утримання закладів освіти. Тож маємо дуже багато викликів. Що ж стосується оренди за використання комунального майна, через скасування її для підприємців місцевий бюджет недоотримав 4 млн грн. Тож відтермінувати чи скасувати цей податок зараз дуже складно. Перший квартал ми протягнемо. Але якщо ситуація погіршуватиметься й ми не отримуватимемо доходів до бюджету, доведеться скорочувати бюджет, що негативно вплине на утримання міста, особливо що стосується об'єктів критичної інфраструктури, забезпечення населення комунальними послугами. Уже зараз ситуація зі сплатою за спожиті комунальні послуги складна - це мільйони гривень боргів на-

селення. А ми при цьому маємо сплачувати працівникам комунальної сфери зарплату.

Варто сподіватися, що ситуація з надходженнями до бюджету в першому кварталі наступного року покращиться - тоді Дмитро Биков готовий буде розглянути якісь пропозиції. Натомість 10 місяців податкових канікул, які до цього мали підприємці, - вже непогана підтримка з боку місцевої влади. Хоча в жодній іншій громаді Полтавщини таких поступок власникам малого й середнього бізнесу з початку повномасштабного вторгнення не було.

Пролунала думка, що нині не кожен власник бізнесу зможе сплачувати оренду за користування комунальним майном і це може стати причиною розривання договірних відносин із можливістю вести бізнес далі. То є пропозиція - не розривати договірні відносини на період дії воєнного стану з тими власниками бізнесу, які не в змозі сплачувати цей податок, а дати змогу їм сплатити його тоді, коли в них знову з'явиться ця можливість.

- У Горішніх Плавнях багато представників бізнесу працюють на власних територіях або ж орендують території в інших підприємців, - зауважив на це Дмитро Биков. - При цьому багато хто цікавиться, чому власники бізнесу не сплачують оренду за користування комунальним майном, проте здають у суборенду ці приміщення за чималу плату.

Після палких обговорень рішення про скасування податкових канікул було ухвалено.

Окремим рішенням депутати на період дії воєнного стану та впродовж трьох місяців після його припинення звільнили від орендної плати за договорами оренди комунального майна фізичних осіб, фізичних осіб-підприємців, які або чоловік/дружина яких були призвані або прийняті на військову службу після оголошення воєнного стану. Підставою для звільнення від орендної плати є документ, що підтверджує факт початку військової служби відповідно до ст. 24 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу». Дане рішення набирає чинності з 1 січня 2023 року.

Житло - бюджетникам

На сесії було затверджено Програму забезпечення житлом окремих категорій громадян Горішньоплавнівської громади на 2023-2027 роки. Відповідне положення передбачає набуття фахівцями бюджетної сфери Горішньоплавнівської громади житлових приміщень на пільгових умовах. Затвердили й Положення про надання компенсації відсоткової ставки за кредитом на будівництво (реконструкцію) і придбання житла.

Забезпечення населення житлом - одне з найбільш актуальних питань для жителів Горішньоплавнівської громади. Потребу в житлі мають 646 сімей. У той же час за останні роки можливість одержати житло безкоштовно в порядку черги зведена до мінімуму, а вартість квартир не відповідає доходам більшості містян.

На початку 2000-х років з метою залучення фахівців найбільш затребуваних спеціальностей у медичній та освітній галузях владою громади надавались безкоштовні квартири таким спеціалістам. Але мали місце випадки, коли такі фахівці через кілька років продавали квартири та виїздили. З 2005 року з метою забезпечення стабільної роботи важливих галузей бюджетної сфери та закріплення кадрів у медичній та освітній галузях влада громади застосувала удосконалений підхід до вирішення житлових питань для фахівців бюджетної сфери. Миською радою було затверджено декілька положень про набуття фахівцями на пільгових умовах житла: придбання/будівництво житла на умовах співфінансування з міськрадою, з подальшим даруванням частки житла; підтримка учасників державної програми будівництва (придбання) доступного житла; компенсація відсоткової ставки за кредитами на будівництво (реконструкцію) і придбання житла. При цьому участь у пільговому придбанні житла передбачає виконання фахівцем зобов'язання відпрацювати за фахом у бюджетній сфері громади від 5 до 10 років.

Кількість молодих сімей та одиноких громадян, які потребують поліпшення житлових умов, поступово збільшується: якщо на 1 січня 2016 року на квартирному обліку в Горішніх Плавнях перебувало 118 молодих сімей та одиноких молодих громадян, то вже на 1 січня 2022 року - 137.

Програма спрямована на поліпшення житлових умов для фахівців бюджетної сфери Горішньоплавнівської громади, в т. ч. які є учасниками відповідних державних програм; молодих сімей та одиноких молодих громадян; учасників та призерів Олімпійських ігор; соціально незахищених громадян та громадян, які несуть суспільну користь громаді; громадян, які працюють або зареєстровані на території Горішньоплавнівської громади.

Наталка ВЕРЕМЧУК

Рік, що змінив нас назавжди

Зазвичай напередодні нового року ми ставимо нашим читачам запитання щодо головних подій року, які минають, і планів на майбутнє. Але 2022-й був надто складним, тому й запитання були відповідними. Вони про те, якими були містіяни на початку року і зараз, що для них змінилося назавжди, чого вони навчилися, що мотивує їх у такі часи та що додає їм сил. А ще запропонували обрати Людину року. Про все це читайте далі.

На початку року моя співрозмовниця **Софія** почувалася впевнено та стабільно, мріяла працювати, всебічно розвиватися, будувала плани на рік, навіть складала щоденник бажань.

- Наразі стан трохи розхитаний, - ділиться відчуттями дівчина, - але як порівнювати з початком війни, відчуваю більш захищеною, відчуваю згуртованість людей. Це і «павучки» на чолі з Раїсою Климчук, які щодня плетуть маскувальні сітки, і члени «Родісу», і наша благодійна крамничка, до якої долучаються як місцеві майстрині, так і пересічні городяни, тощо. Назавжди змінилися люди навколо. Хтось - у гірший бік, і саме їм я ніколи не зможу пробачити ставлення до сьогодення нашої країни; хтось - у кращий, і таких

більше. Навчилася підлаштовуватися під виклики часу в побуті. Продумувати будь-що на один крок наперед. Це стосується як зібраної тривожної валізки, запасу води та їжі, так і комунікацій із близькими. Навчилася казати «ні» тим, хто намагається перекласти на мене якісь свої проблеми. Додає сил зворотний зв'язок від військових, яким ми допомагаємо, простих городян, їхня щирість, відкритість, бажання допомогти і підтримка. Іноді навіть декілька теплих слів надають сил та впевненості.

Людиною року Софія назвала свою колежанку по благодійній крамниці Марину Бабченко:

- Якщо раніше я вважала її успішною жінкою-бізнесменкою та супермамою, то зараз я бачу її з іншого боку. І це бік світла, волонтерства, адже вона готова виходити зі своєї зони комфорту та працювати в будь-який час задля наближення Перемоги.

На початку 2022 року **Анна** навіть гадки не мала про те, що саме війна змусить її змінити професійну діяльність.

- Кардинально змінився погляд на життя, і захотілося займатися саме тим, що було до впадоби, а не просто виконувати повсякденні обов'язки, - зазначає панянка. - Допоміг мені та підтримав мене чоловік, хоча деякі з подивом та нерозумінням сприйняли моє бажання. Закінчила курси візажистів у Кременчуці, адже, зважаючи на ситуацію, їхати кудись далеко від родини не могла собі дозволити. Облаштувала студію і розпочала працювати, а жага до життя стала просто

надзвичайної сили. Назавжди змінилися стосунки з моїми родичами з рф, цих людей просто більше ніколи не буде в моєму житті. Незважаючи на те, що люблю все планувати, навчилася жити одним днем і нічого не відкладати на завтра. І зрозуміла, наскільки сильно я люблю свою країну. Навчилася стримувати емоції, і як би не було складно, зберігати ментальне здоров'я дитини. Навчилася підлаштовуватися: жити без води, працювати без світла - з ліхтариком, посміхатися за

будь-яких умов. Дуже складно обрати саме Людину року, для мене це зараз усі українці і, звісно, мій брат, який у лавах ЗСУ з початку війни і наразі перебуває на бахмутському напрямку.

На початку року **Володимир** був звичайною людиною. Працював, вирішував якісь особисті та побутові проблеми, які на той час вважалися край якими надзвичайними, і навіть гадки не мав про те, що така війна взагалі можлива у XXI сторіччі.

- Я, звісно, розумію, що для декого особисті проблеми залишилися першочерговими, але для мене як військового, моєї сім'ї та побратимів світ змінився повністю. І те, що раніше вважали значним, втратило сенс абсолютно - матеріальні цінності, побутові проблеми, думка деяких людей, до яких я колись прислуховувався. Змінилося все. А надзвичайне - це те, що змінилася армія. Те, що було за часів СРСР - із дідівщиною, приниженнями, коли я свого часу проходив службу, - це жалюгідна подоба армії, як порівнювати зі Збройними силами України навіть станом на березень 2022 року. Ні, противника не можна знецінювати, але ставлення до рядового військового, стосунки між командним складом та рядовими, бажання зберегти кожного - це наразі інший вимір, де людяність займає не останнє

місце. Та й гасло «Хочеш миру - готуйся до війни» набуло неабиякого значення. Як не дивно, але усвідомлення того, що життя може обірватися будь-якої миті, не викликає ні страху, ні паніки. А єдина думка, що не давала мені спокою, - треба поставити на ноги сина, - була такою сильною та нав'язливою, що просто край. Саме вона була першою, коли я прийшов до тям у шпиталі, й іноді здається, що саме вона допомогла вижити. Неабияка підтримка - це усвідомлення того, що моє близьке оточення не змінилось, виявилось, що я його завжди обирав правильно. Війна - це не тільки смерть, це таке життя, хоча втрачати важко. Дуже важко. Адже після кожної втрати в душі залишається порожнеча, яка не встигає нічим заповнюватися. І мотивація одна - це спротив та бажання жити вільно. Жити у вільній країні, яка дає тобі купу можливостей для всього, а не у складі авторитарної держави, в якій досі триває 1937 рік. Щодо Людини року для мене особисто - це кожний, хто взяв до рук зброю і став на захист держави.

Для Наталії рік почався складно. Спочатку втрата близької людини, потім ковід, а затим і війна.

- Цінності змінилися кардинально, - зазначає дівчина. - Два роки пандемії на ковід багато чого нас навчили, а війна ще й зробила повний апргрейд. Внутрішній світ змінився. Із початком війни зацікавленість історією країни, яку я ненавиділа як предмет під час навчання у школі, зросла в рази. І перші тижні, поки залишалася без роботи, крім стрічок новин, я наново відкривала для себе історію країни, та і зараз продовжую це робити. Відчуваю, що маю значну внутрішню силу, адже саме вона допомагає мені триматися весь цей час на цих емоційних гойдалках, на яких перебуває країна вже не перший місяць. Ніколи навіть не могла уявити, що буду чекати чоловіка з війни. Що я зможу прийняти це його рішення стійко і продовжувати жити та працювати. І що навіть навіть на переїзд за кордон буде викликати в мене протистояння, адже я хочу жити

саме в Україні. Раніше Україну я сприймала просто як територію, і мені здавалося, що світ відкритий і ти можеш бути щасливим будь-де, а зараз розумію, що ні. Так, світ відкритий, але з'явилося усвідомлення того, що я можу бути щасливою тільки тут, у своїй країні. Адже саме ця війна змусила нас вчепитися в цю землю, територію на карті, яку ми за будь-яких умов не маємо права віддати, і слово «Батьківщина» для мене набуло зовсім іншого значення. Підтримує можливість працювати. Адже перші два тижні після початку війни були край важкими, і першим клієнтам, які озвалися, я була безмежно рада. Це було як ковток свіжого повітря. І зворотний зв'язок заряджає і

Чи буде 2023 рік для України кращим за попередній? Абсолютна більшість містян не сумнівається в нашій перемозі в російсько-українській війні та очікує, що прийдешній рік буде для нашої країни кращим, ніж поточний. Про це свідчать результати опитування, проведеного редакцією щотижневика.

Віру в перемогу та те, що Україна зможе відбити напад РФ, висловило 68,8 % горішньоплавнян. 41,7 % опитаних переконані, що прийдешній рік для України буде кращим за 2022. Кардинально протилежної думки дотримуються 16,7 % городян. Ще 8,3 % вважають, що 2023 рік нічим від свого попередника не відрізнятиметься.

надає сил. Шукаю нові засоби для продовження роботи - ті, що працюють без електрики. Вони недешеві, але це вимога часу і можливість працювати. Людиною року вважаю свого чоловіка за його нестримне бажання стати до лав ЗСУ. І, виплакавши всі очі, живучи від дзвінка до дзвінка, я прийняла його рішення і пішаюся цим його вчинком.

Юрій на початку року планував своє життя та життя своєї родини за іншими критеріями.

- Ми мріяли мандрувати, планували відпустку, зміни в побуті тощо. Але вже більше 10 місяців мої мрії і дії спрямовані виключно на Перемогу. Відбулася повна переоцінка цінностей, я знаю напевно, що життя вже ніколи не буде таким, яким

було до 24 лютого. Більше не існує ніяких братських народів - там не люди, а потвори, всі без виключення, і нічого, крім ненависті, до них я не відчуваю. Остаточо усвідомив, що українці - найсильніша нація у світі, яка попри відсутність зброї, забезпечення будь-чим наприкінці лютого зруйнувала пафосний план «Київ за три дні». Величезна спільнота волонтерів зробила й робить неможливе можливим, і кожен українець цієї спільноти важливий. І мотивують мене саме такі люди,

які незважаючи на втому працюють, підтримують постійний зв'язок із військовими і намагаються їм допомогти.

А Людиною року мій співбесідник без роздумів назвав Валерія Залужного. І характеристику цьому військовому надав досить стисло, сказавши що той просто «красунчик». У сьогоднішній день це слово вміщує в собі цілий всесвіт - від вдячності до захоплення.

- Мені досить складно відповісти на запитання, якою я була на початку року, я вже не пам'ятаю цього - всміхається Катерина, - але з упевненістю можу зазначити, що це дві абсолютно різні людини. Змінилося назавжди ставлення до політики. Я майже не цікавилася нею, тільки подіями, що відбуваються в місті. Тепер розумію, до чого це може призвести, і запитання, якою була б Україна, аби першим президентом став В'ячеслав Чорновіл, не дає мені спокою. Навчилася виживати та знаходити в собі сили на нові кроки. А уявна картина спаленої московії, як нагадування, заради чого я працюю так багато, мотивує і додає сил. Я не уособлюю для себе Людину року. Для мене це кожен, хто носить піксель, оливу чи просто форму, працівники галузі енергетики, ДСНС, медики та волонтери. Кожен українець, який щодня намагається жити та наблизити Перемогу.

Зимові канікули з користю

Через війну цього року період новорічно-різдвяних свят в Україні проходить тихо і майже непомітно. Замість яскраво декорованих вітрин, святкових ілюмінацій та ярмарків більшість українських міст думає про генератори, мініелектростанції та про те, як зігрітися взимку. Втім вирішили, що повністю відмовлятися від святкових традицій - це занадто, особливо якщо це стосується головної ялинки.

Харків

Із такими різними ялинками

Дискусії стосовно того, чи встановлювати святкові ялинки під час війни, були доволі активними. Зрештою кожне місто

Київ

ухвалило окреме рішення. У нас до оформлення новорічної красуні підійшли творчо та патріотично: жовто-блакитні стрічки на живій ялинці. А ще облаштували фотозону, яку відзначили навіть у Києві, - радник міністра внутрішніх справ України Антон Геращенко написав: «У Горішніх Плавнях встановили незвичайну фотозону - патріотичний «Новорічний блокпост» із козаками з мулятика та героєм ДСНС псом Патроном».

У сусідньому Кременчуці центральна ялинка на площі Перемоги сягатиме за графіком. Поруч можна покататися на ковзанці. На прохання кременчужан підприємець, який облаштував ковзанку, підключив головну ялинку до свого генератора. Це дасть можливість подарувати

Горішні Плавні

малечі новорічний настрій і не використовувати електроенергії з мережі. Ялинка працюватиме з 16.00 до 20.00. На ковзанці облаштований «Пункт незламності», де кожен може зігрітися чи підзарядити свій гаджет.

Дозвілля для дітей

Канікули - найбільш очікуваний час для будь-якого школяра. Нарешті можна відпочити від шкільних буднів, ранніх підйомів, уроків і зобов'язань. Та для багатьох батьків постало питання організації корисного дозвілля для дитини. В Україні війна. Тому не буде масових гулянь та святкувань. Але це не привід цілими днями сидіти вдома.

Насамперед потрібно скасувати лежання на дивані, переїдання і отупіння перед телевізором. Варто більше рухатися і більше часу проводити на свіжому повітрі - принаймні, коли погода дозволяє.

Зимові канікули - ідеальний час для розкриття творчих здібностей, фантазії та креативності дитини. Творчі заняття позитивно впливають на стан організму: допомагають впоратися зі стресом, покращити якість сну, знизити рівень три-

вожності та позбутися депресії. Удома завжди знайдуться старі речі, з яких можна виготовити новорічні атрибути та маленькі подарунки власними руками.

У нашому місті ЦД та ЮТ запрошує школярів на творчі зимові канікули. Починаючи з 24 грудня, всі охочі мають можливість проявити себе у творчості та навчитися нового. Заплановано чимало

Хмельницький

заходів, а саме: виготовлення новорічної прикраси із солоного тіста, декору з фетру, ялинкової прикраси; дизайнування вітальної листівки та карна- вальної маски; конструювання моделі вільно літаючого літачка; створення об'ємної сніжинки, зимового пейзажу у восковій техніці; виготовлення оберегу «Різдвяний ангел».

Але це ще не все. Починаючи з 3 січня 2023 року, навчальний заклад пропонує ще безліч творчих заходів. Наприклад,

Свідок часу

Є в житті речі, які в певний момент стають особливими. Особливо пам'ятними, особливо символічними, навіть особливо таємничими. Може, тому, що за особливих обставин ми по-новому відкриваємо їх для себе?

Скільки себе пам'ятаю, в нашій оселі завжди висів цей годинник. Десь не на видному місці, в куточку на стіні. Удень розчинявся за більш голосними звуками - нашими розмовами, шумом побутових приладів, увімкненою музикою... А вночі чітко виклацував, щоразу залишаючи позаду по одній секунді: клац-клац, клац-клац, клац-клац...

Заводив годинник завжди чоловік. Він брав спеціальний ключ, відчиняв скляні дверцята - і після певних маніпуляцій ритмічний відлік відновлювався. А інколи вмикав бій! І тоді годинник, немовби набравши максимум повітря у свої легені, видавав гучні «бам-м-м!», провіщаючи точний час, і опинявся в центрі уваги. Потім про нього знову забували. Він ставав чимось таким звичним, але й необхідним.

Він переїжджав із нами з однієї орендованої квартири на іншу, не знаючи постійного місця, як і наша родина. І хоча він доволі громіздкий, у дерев'яному вирізьбленому каркасі, подекуди побито якимись комахами, ми його не позбувалися. Бо він особливий.

Він прийшов до нас іще від діда мого чоловіка, тож уже може називатися нашою сімейною реліквією. Свого часу годинник був чи-то виміняний, чи-то куплений. Часи були буремні (та чи були вони колись спокійні для хоч одного покоління українців?). І такий предмет у побуті був потрібен далеко не кожному. Для когось

- пережиток буржуазного минулого, для когось - вдалий трофей, який можна обміняти на щось більш корисне. Так на якомусь етапі і з'явився цей годинник у нашій родині. Потім передавався від батька до сина і тепер ось живе з нами.

Як і наші предки, він пройшов не одну війну. Зберігся. Вжив. Більше сотні років повторює своє клац-клац. Інколи лежав без діла, нікому не потрібний. Інколи був розібраний до гвинтика. Інколи висів на стінах у різних хатах, а потім квартирах, спостерігаючи за життям членів родини. Здається, що все запам'ятовував, щоб потім, через десятки років, розповісти їхнім нащадкам про будні предків. Часом довго припадав пилом, і тоді його блискучо-брунатна поверхня втрачала той життєвий блиск, поступово сіріла, насичувалася брудом і занедбаністю. Через якийсь період або господар згадував про годинник, або ж той потрапляв у руки нового, і починалася чистка, ремонт механізму, відновлення лакового покриття тощо. Після того годинник із почестями повертався на стіну і служив, служив, крокуючи секундами. А вони складалися у хвилини, години, дні й навіть роки.

Із 24 лютого 2022 року для нього, здається, нічого не змінилося. А ми в ті дні набагато частіше поглядали на його циферблат. За весь цей час жодного разу не вмикали оте його «бам-м-м!», бо постійно прислуховуємося до інших нових

звуків, які внесли в наше життя страх і біль. І хоча годинник не вперше став свідком війни, здається, що й він клацає якось більш тривожно, навіть пришвидшує біг. Він, як і ми, чує виття сирен, віддалені і близькі звуки вибухів, тупіт сусідів по східцях у тривогу і наполегливе нявкання нашого kota, коли той кличе нас до коридору ховатися, передчуваючи загрозу.

А потім усе заспокоюється. Ми повертаємося до звичайних справ, роботи, уроків. Робимо чай. Заряджаємо гаджети, поки є світло. А нашому годиннику вимкнення електрики не страшні. У кімнаті, де він висить, ми облаштували наш сімейний пункт незламності. І коли залишаємося без світла, збираємося саме тут. Зі стіни він трохи зверху, немов із прихованою мудрою посмішкою, спостерігає, як ми кучкуємося навколо, набуваючи нових звичок жити із браком електроенергії, заміщаючи її дефіцит доступними сучасними приладами. Під світлом маленької лампочки, що працює від невеличкої портативної станції або акумулятора, можна почитати книжку, помалювати або щось сплести з бісеру. І коли звуків навколо стає менше, більш виразно і чітко я чую звичне клац-клац, клац-клац, клац-клац...

Мені раніше здавалося, що війни - то історія. То все в минулому. І ніколи б не подумала, що я буду жити під час війни. Що ночуватимемо в коридорі на полу за тими двома стінами. Що дитині розказуватиму про пелюстки й розтяжки - тільки не ті, що з галузі ботаніки чи фізичної культури, а про смертельно небезпечні вибухові предмети, якими нашпиговують нашу землю російські військові.

Лік годинника зараз невпинно наближає нас до межі 2023 року. Ні зупинити, ні випередити. Усьому свій час. Що чекає нас там? Ніхто не скаже. Та йдемо чітко й розмірено, неначе ми самі пройшли у 2022-му повний репасаж: ми розсіпалися і зібralися наново, всі механізми вчищено, пошкоджені чи зношені деталі замінені, непотрібне - викинуто, точність ходу вивірено...

...А в мене перед очима старий годинник, який показує, що й війну можна пережити. І я вірю, що вона закінчиться й ми будемо вести рахунок уже мирним секундам, хвилинами, годинами і роками...

Оксана ДИБА

квест «Суперкоманда проти мін», майстерня для дівчат «Вакцина краси» (догляд за волоссям та елементами косоплетіння), паті-кейс «Грінч - викрадене Різдво», виготовлення традиційної народної іграшки, зустріч у Натусиній світлиці, виготовлення декору з дерева. 6 та 7 січня відбудеться вертепне дійство «Хай рік новий, Різдво Христове вам подарують дні казкові», а 8 числа - творчий тижнекрай у майстерні хенд-мейду. Всі ці заходи

проводяться з дотриманням вимог воєнного стану та протиепідемічних заходів.

Ще можна завітати 5 січня о 18.00 до Палацу культури і творчості, який запрошує всіх на різдвяну концертну програму. А новорічний концерт у стінах ПКІТ відбудеться 27 та 28 грудня о 18.30.

Ніхто не забере в наших діточок дитинство та свято Нового року!

Леся ОНІКІЄНКО

Артісторія

Бажаете насолодитися артшедеврами, порелаксувати під тріскіт дров у каміні й зробити новорічні фото на згадку - прямуйте до виставкової зали музею. Тут на відвідувачів чекають нові колажі й чудова фотозона, сповнена затишком дитячих спогадів і теплом домашніх свят.

До відкриття виставки в музеї лишаться лічені хвилини, проте тут давно вже все готове: фотоколажі розміщені на стінах тематично, в куточку яскравою мішурою сяє новорічна ялинка, перші відвідувачі прочиняють двері й несміливо заходять. Наукова співробітниця краєзнавчого музею Катерина Гредель-Чікір зустрічає гостей і знайомить їх ближче з роботами автора, розповідаючи історію створення конкретних колажів. Видно, як у жінки тремтять руки, та зовсім не відхвилювання через відеозйомку - кілька годин тому вона зустрічала свого чоловіка, який служить у ЗСУ, а нині отримав дозвіл побути кілька днів із родиною. Директорка музею Марина Безсмольна та її заступниця Катерина Ткаченко добре її розуміють - у самих чоловіки військові, від яких щодня чекають добрих звісток. Жінки зізнаються: самовіддана робота в музеї і приносить користь суспільству, і допомагає відволікатися від тяжких думок.

Історія у фотоколажі

Працівниці музею презентували персональну фотовиставку харків'янина Олексія Самойленка під назвою «Історія України». Нині український артфотограф-колажист, який здобув чимало перемог на всеукраїнських та міжнародних фотоконкурсах, перебуває в Іспанії, проте радо зголосився потішити своїми роботами вишуканий смак горішньоплавнівських поціновувачів класичної художньої фотографії.

- Твори, що ввійшли до цієї колекції, пронизані почуттям глибокої шани до історії країни і гордостю за її багате минуле. Завдяки цій виставці жителі нашого міста можуть зануритися в атмосферу стародавньої культури нашого народу, - зазначає Марина Безсмольна.

«Історія України» - це широкомасштабний авторський задум, який за допомогою мистецтва фотографії розповідає про історію нашої країни, починаючи з XV тисячоліття до н. е. й закінчуючи XV ст. н. е. Серія художніх фотографій знайомить глядача з особливостями розвитку української культури, релігії та побуту. На виставці Олексія Самойленка представлено 50 робіт чотирьох історичних періодів: «Пізній палеоліт», «Бронзова доба», «Трипільська культура», «Половці». Для створення проекту автор використав артефакти, сфотографовані в різних музеях України.

- Проект цікавий тим, що автор дуже багато часу збирав інформацію з різних музеїв України, - додає Катерина Гредель-Чікір. - Кожна світлина має свою цікаву історію. Здебільшого це фото артефактів музеїв, які були або й нині перебувають в окупації, й достеменно невідомо, чи вдасться зберегти ці культурні цінності для нащадків. Так, серед фото із серії «Половці» є зображення стел жіночих фігур на горі в м. Ізюм, ці половецькі баби понівечені російськими загартниками: одна зруйнована вщент, решта посічені осколками.

Усі охочі можуть відвідати виставку Олексія Самойленка до 4 січня.

У передчутті свята

Привертає увагу відвідувачів й інтерактивна виставка-фотозона «Різдвяні історії», де представлені раритетні ялинкові іграшки та новорічні листівки середини XX ст. Крісло з м'яким теплим пледом біля каміна, в якому весело потріскують дрова; прикрашена новорічна ялинка; Санта-Клаус, який щойно спустився димом, щоб залишити подарунки для

малечі, - все це з першої миті зачаровує теплом та відчуттям дива, на яке ми всі так давно чекаємо.

- Фотозона гармонійно вписалася в діючу виставку й нагадує нашим відвідувачам, що невдовзі Новий рік, - демонструє новорічний куточок Катерина Ткаченко. - Головний експонат цієї виставки - ялинка, прикрашена іграшками українсько-радянського виробництва, починаючи з 60-х років XX ст., та копіями вітальних листівок, які прийнято було дарувати на новорічні свята в Україні. Сподіваємося, що фотозона дозволить відвідувачам хоч на кілька хвилин відволіктися від тяжкої буденності воєнного часу.

Тож охочі поностальгувати за скляними іграшками минулих років знайдуть тут екземпляри, що в минулому сторіччі прикрашали ялинки в кожній оселі: кукурудзу, огірочки, перчики, грона винограду як пропаганду колгоспів, космонавтів, які стали популярними після польоту Юрія Гагаріна в космос. Розповсюджені сьогодні в Україні пластикові новорічні іграшки китайського виробництва якоюсь ідентичністю не вирізняються.

Новорічні мінівиставки в краєзнавчому музеї організовують упродовж десяти років.

Далі буде

2023 рік розпочнеться для музейників та поціновувачів мистецтва наступною цікавою виставкою. Свої роботи тут презентуватиме харків'янка Наталія Витязь. Це акварелі, виконані на золотому папері італійського виробництва, - доволі яскраво й незвично як для цієї техніки живопису. На відкриття виставки завітає й сама майстриня.

Наталка ВЕРЕМЧУК

«Кубок Березняків»

Горішньопланівські грації активно виступають і здобувають нагороди всеукраїнських турнірів. Цього разу вони привезли медалі з фестивалю, що відбувся у столиці нашої країни.

Щорічний традиційний фестиваль з художньої гімнастики «Кубок Березняків» цього разу вже вшосте зібрав юних спортсменок з різних куточків України. Учасниці приїхали з Києва, Василькова, Чабанів, Горішніх Плавнів, Миколаєва, Херсона, Кременчука, Харкова. Загалом позмагатися за медалі зібралось 472 юні гімнастки. Фестиваль тривав у Києві впродовж 23-24 грудня.

- Спортивний клуб «Айседора» представляли 7 спортсменок, дві з яких дебютували на турнірі та змагалися з досвідченими суперницями на високому рівні, - зазначила керівниця СК «Айседора» Анна Клепініна. - Не все нам вдалося, але найдорожче, що отримали всі спортсмени, - це досвід.

Попри скромну оцінку наставниці, дівчата все ж показали високий результат:

- ~ Аліса Коваленко, 2012 р. н. - 1 місце,
- ~ Анастасія Шемет, 2014 р. н. - 1 місце,
- ~ Кароліна Олійник, 2015 р. н. - 1 місце,
- ~ Маріанна Севрюк, 2015 р. н. - 1 місце,
- ~ Мілада Грищенко, 2017 р. н. - 1 місце,
- ~ Софія Кохтомирченко, 2012 р. н. - 2 місце,
- ~ Поліна Бочарнікова, 2011 р. н. - 3 місце.

Для вихованок «Айседори» це був фінальний виступ у поточному році. Новий рік вони зустрічають з надією на мирне життя й нові спортивні перемоги!

В останні грудневі дні вихованці різних відділень дитячо-юнацьких спортивних шкіл міста зазвичай беруть участь у передсвяткових змаганнях. 27 грудня відбулися такі й для юних дзюдоїстів.

Традиційна передноворічна першість ДЮСШ № 1 охопила близько 100 вихованців відділення дзюдо. У залі боротьби випробувати себе в естафетах зібralися діти 2011 року народження й молодші. Старші ж виконували роль помічників, підказуючи і направляючи непосидючих хлопчаків і дівчат.

Передноворічна першість

Організаторами змагань виступили ДЮСШ № 1 та міська федерація дзюдо «Лікурґ». З метою вшанування світлої пам'яті та героїчного подвигу воїнів, полеглих під час виконання бойових завдань із захисту територіальної цілісності України, а також мирних громадян, які загинули внаслідок збройної агресії РФ проти нашої країни, присутні розпочали захід хвилиною мовчання.

- Ви представляєте найбільш чисельне відділення в нашій спортшколі, - звернувся до вихованців директор ДЮСШ № 1 Віктор Чирочка. - Від адміністрації закладу хочу привітати вас із новорічними святами, побажати здоров'я, щастя, процвітання. І щоб ваші побажання, які ви загадуватимете в новорічну ніч, здійснилися.

Як нагадування про те, в якій ситуації продовжують займатися спортом наші

діти, у приміщенні саме в цей час вимкнули електрику. На допомогу прийшов генератор - повернення світла зустріли гучно й радісно.

Учасники були поділені на чотири команди, які й демонстрували свої фізичні навички, спритність і швидкість. У кожній пліч-о-пліч стали як найменші, так і більш досвідчені спортсмени. Із кожним етапом завдання ускладнювалися, та все ж забезпечували не стільки змагання, як активний відпочинок.

Насамкінець усі отримали солодкі подарунки, медалі та грамоти. У юних спортсменів перемогла дружба, натомість вони очікують, що в новому році переможе Україна.

Сторінку підготувала
Ксенія КОВАЛЬЧУК

